

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
n străi &ătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cărți pentru popor

Pilda luminoasă dată de d. Romul Simu, învățător pensionar și fost secretar al „Astrei“ culturale

4 Iunie

De-un timp încoace se scrie și se vorbește într'una despre bibliotecile populare sătești. Toți cei cari au la inimă binele și înaintarea în cultură a poporului, caută neîncetat căările și mijloacele prin cari locuitorii satelor ar putea ajunge cât mai curând la cărțile data-toare de lumină.

În această năzuință binevoitorii propun una, alții alta. Cei mai mulți sunt de părere că de înființarea și susținerea bibliotecilor populare sătești trebuie să poarte grijă în prima linie societățile și reuniunile culturale. Alții cred că și această datorință trebuie lăsată în grija statului, a Casei Școalelor, ori chiar a comunelor.

Aceștia din urmă zic: Statul este astăzi românesc și dacă avem un minister al agriculturii care se ocupă de nevoile plugărești ale țării, dacă avem un minister al comunicațiilor care vede de drumuri și de căile ferate, avem și un *minister al culturii naționale*, care el ar trebui să se îngrijască și de cărțile de lumină după cari însetează poporul.

Dreptate au, fără îndoială, și unii și alții. Societățile noastre culturale au și făcut în această privință multe începuturi frumoase. Începând cu „Astra“, cu „Liga Culturală“, cu „Casele Naționale“ și chiar și societățile tineresti ale studențimii, toate reuniunile culturale au înființat și înființează biblioteci populare sătești. Adecă, mai drept spus, *donează cărți* satelor și comunelor din largul țării. Aproape nu este săptămână să nu cetim prin ziare, cum pleacă spre satele dela subsuori de dealuri teancuri întregi de cărți, uneori sute de kilograme, polecite „biblioteci populare“.

Nici ministerului culturii naționale nu i-s'ar putea aduce vre-o vină prea mare în această privință. Avem o „Direcțiune a Culturii Poporului“ care nu lasă cu mâna goală pe nimeni dintre cei ce se adresează cu cereri de cărți și de biblioteci sătești. Mai mult chiar: Casa Școalelor din ministerul instrucțiunii este deadreptul darnică în această privință.

Cu toate acestea satele noastre nu au *biblioteci*. Pachetele cu cărți cari se trimit prin comune, cu vâlvă mai mare

sau mai mică, și ajung pe câte un vârf de dulap, ori prin câte-o fereastră oarbă, la preotul sau la învățătorul, nu se pot numi biblioteci. Acestea cărți, trimise de celea mai multeori fără nici o alegere, nu au un catalog, nu au registre de împrumutare, nu au un păzitor, un bibliotecar, nu sunt legate în pereți tari. Și, astfel, ele chiar și dacă le-ar ceti iubitorii de lumină și învățătura, se macină curând, se pierd și se ferfenesc. Nimenia nu se mai îngrijește să le sporească, să le completeze dacă s'au răvășit. Într'un an, mult doi, le pier și urma, ori le învaluiș paiangenii în pânzilor de mușegaiu.

Asemenea cărți, dăruite fără plan și neîngrijite de nimenia, nu se pot numi biblioteci cu foloase pentru sate.

Față cu asemenea începuturi s'a găsit de curând un om de treabă și de inimă, un bătrân dascăl cu suflet mare, d. Romul Simu dela Sibiu, fostul secretar administrativ al „Astrei“, originar din comuna Ciufud de lângă Blaj. Acest om modest, dar cu simțirea pururea trează și tinerească n'a făcut nici o vâlvă, n'a bătut toba mare, n'a răscolit nori de pulbere cu pregătirile sale. Într'o bună zi, în ziua de Sfintele Rusalii, a plecat dela căsuța sa din Sibiu cu o ladă mare, ferecată, și s'a îndreptat spre sătușorul părinților săi, unde a văzut lumina zilei și a prins aripi să zboare în lume. De mai înainte a comandat la Blaj un dulap frumos, anume pentru o bibliotecă. Sosind în sat a despachetat lada, a scos cu mâna sa cărțile, toate legate în cartoane tari, le-a înșiruit frumos în dulap, număr după număr. A despachetat un catalog, scris limpede și ceteș, registre pentru împrumutare și un regulament al bibliotecii, dimpreună cu ștampila pentru însemnarea cărților. Și când a fost gata cu toate acestea, a chemat pe conducătorii comunei și pe președintele „Astrei“ din despărțământul apropiat, zicând:

— În semn de amintire pentru părinții mei și pentru satul unde am copilărit și am prins aripi, iată Vă dăruiesc această bibliotecă de cărți pentru popor, care nu cere altceva decât un om să-i poarte de grijă și cetitori cari să-o răvnească. Și ca ea să nu ducă lipsuri nici

pe viitor, iată și o sumuliță de 5 mii lei, din care s'o puteți gospodări și spori. S'o folosiți sănătoși.

Această faptă a bătrânului dascăl originar din Ciufud, cuprinde îndemnuri nespuse de prețioase. Un tot atât de inimos preot dela Mitropolia din Blaj, *Păr. canonic Roșianu*, asistând la inaugurarea acestei biblioteci populare a exclamat dela inimă:

— Iată ce-ar trebui să facă fiecare cărturar din țara asta pentru satul sau comuna sa de naștere! Ori, dacă sunt mai mulți ieșiți dintr'o comună, toți împreună să facă ceea ce a făcut singur acest om înțelegător pentru satul său!

Cu adevărat zicem și noi, în felul acesta satele noastre ar avea foarte curând adevărate biblioteci populare, vii și folositoare. Oamenii de inimă să prindă îndemnul și să-i urmeze!

A. Melln

Vreme năvălită. La calendar scrie luna Iunie și totuși nu se poate zice că am avea vară. Timpul friguros nu vrea să mai înceteze. În unele părți ale țării, ca în Moldova, prin județul Botoșani și aiurea, a nins. În sâmbăta Sf. Rusalii muntele Ceahlău a îmbrobodit năframă albă de zăpadă. A treia zi de Rusalii am avut și noi la Blaj, pe Târnavă, un vântuleț rece, ca la Streteni. Răceala și ploile prea multe din această primăvară au opăcit sămănturile. Sunt sate în Ardeal unde n'au putut oamenii sămăna cucuruzele (porumbul). La toamnă va fi scumpă mămăliga. Un astronom dela București spune însă că va veni foarte curând căldură destulă.

Ce fac creștinii din alte țări. În Paris, capitala Franței, numărul oamenilor fără lucru încă este foarte mare, ca pretutindeni. Creștinii catolici din acel oraș, ca să poată fi de folos celor necăjiți și flămânzi, s'au însoțit de bună voie și au iscălit un mare împrumut de bani, din care s'a început clădirea alor 60 de biserică prin părțile marginase ale Parisului. La acestea mari lucrări au căpătat de lucru sute și mii de muncitori, cari pot astfel să-și câștige pâinea cea de toate zilele. Indrumătorul acestei fapte cu adevărat creștinești, este arhiepiscopul-cardinal Verdier.

La noi frig iar în Anglia mor oamenii de căldură. În săptămâna de dinaintea Rusaliilor în Anglia a bătut o căldură grozavă. În multe părți ale țării au murit oameni de căldură. La Liverpool s'au îmbolnăvit 500 de copii, dintre cari mulți au trebuit să fie duși la spital. În Londra din cauza soarelui prea arzător s'au iscat numeroase focuri de clădiri.

Să ne curățim sufletele de păcate

»Gătiți calea Domnului drepte faceți cărările lui«, (Luca 3,4) zice sf. Ioan Botezătorul la râul Iordanului. Suntem datori, ca creștini buni a găti »calea Domnului« și cu sufletul curat și deschis să-L primim pe Acela care este Împăratul Măririi; pe Acela, care a voit să rămână sclavul iubirii noastre; pe Isus Hristos în fața căruia Heruvimii și Serafimii își ascund cu aripile fețele lor.

Și cum îl vom primi noi, oare, pe Isus, dacă nu vom fi împăcați cu El și dacă nu îi vom da loc în inima noastră?

Pregătește-ți sufletul, iubite cititor, prin taina sf. Mărturisiri acum, când e timpul bine venit »căci iată și săcurea la rădăcina pomilor zace. Deci tot pomul, care nu face rod bun, se taie și în foc se aruncă« (Luc. 3, 9). Acum, când e timpul bine venit, te pregătește pentru ora din urmă; pregătește-ți sufletul și fi împăcat cu Dumnezeu, căci »numai un pas este între mine și moarte« (I Reg. 20.1) — zice sf. Scriptură.

Și cu toate acestea, omul cât de puțin se îngrijește de sufletul său!..

Cu dreptul a zis Mântuitorul, că »vulpile au vizuină, și paserile cerului cuiburi, iară Fiul omului nu are unde să-și plece capul« (Luc. 9, 58); căci în inima omului din ziua de azi »Fiul omului — adevărat Mântuitorul — nu are unde să-și plece capul«; omul modern nu-și deschide sufletul său pentru Mântuitorul, căci grija de cele lumesti, materialismul și iubirea

de sine nu-i mai pot da loc Mântuitorului, vărsându-și sângele Său pentru a ne împăca din nou cu Dumnezeu.

Omul din zilele noastre se îngrijește mai mult de trup, și sufletul nu și-l grijește... Cugetă, iubite cititor »că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său și-l va pierde« — zice sf. Scriptură —; va veni o zi, când averile, îmbrăcămintea, nici prietenii nu-ți vor mai folosi la nimic și nu-ți vor ajuta nimic; va veni timpul, când trebuie să părăsești această lume și cu ce te vei înfățișa înaintea lui Dumnezeu, dacă nu vei avea fapte bune și nu-L vei avea pe Isus prieten!..

Deci, ca creștini buni, ni-se cere să dăm loc în sufletul nostru și lui Isus, care a rămas să fie sclavul iubirii noastre în taina sfintei Euharistii.

Și iată, timpul potrivit! Postul mare! Pregătirea pentru a-L primi în sufletul nostru, prin taina sf. Mărturisiri și, împăcați cu Dumnezeu, să-l putem primi în sf. Euharistie.

Luați, iubiti cititori, ca acel Miha despre care se vorbește în cartea judecătorilor, pe cel dintâiu preot care se prezintă și li ziceți: »Șezi cu mine, și-mi fi mie părinte și preot« (Jud. XVII, 10); căci »năcăjit sunt foarte și acum te-am chemat să mă înveți ce să fac« (I. Reg. 28, 15).

Ca la un părinte să meargă unul fiecare la preotul mărturisitor și cu sufletul deschis să-i spună totul, având în același timp părere de rău și propusul tare de a se îndrepta, căci zice sf. Augustin: »Ce-ți folosește să te smerești ca un păcătos pocăit și totuși viața să nu ți-o schimbi«.

Ca încheiere, citez cuvintele sf. Scripturi: »Întoarceți-vă la mine din toată inima voastră — cu post, cu plângere și cu tănguire și vă rupeți inimile și nu hainele voastre, și vă întoarceți la Domnul Dumnezeu vostru, că milostiv și îndurător este, îndelung răbdător și mult milostiv« (Ioil II, 12—13).

Eugeniu

Un credincios vrednic

Vești bune din parohia Ernea — Fostul curator Nicolae Becuș

În „Unirea Poporului“ Nr. 14 din 9 Aprilie a. c., în corespondența cu titlul: »Vești bune din Ernea«, d. Nicolae Becuș, fost curator primar și foarte bun credincios, publică toate donațiile făcute bisericii noastre de credincioșii din loc și jur, cercând să arate, că toate acestea se datoresc zelului meu, uitând însă de a se înscrie printre binefăcători și pe D-Sa; fapt care m'a determinat să vă rog, a permite publicarea în gazeta a celor ce fostul meu curator primar, din modestie m'a cerut să se publice.

Venind ca preot în Ernea, am găsit atât biserica cât și superidificatele parohiale în stare slăbuță și având lipsă de urgente reparații. Spre a le putea aduce în bună stare am cerut concursul poporului, cari au dat dovadă de buni creștini, ajutând cu carul și brațele când și unde erau chemați. Dar, bunul meu curator primar Nicolae Becuș, uitând de sine și de ai săi, dedicându-se cu trup și suflet bisericii, și-a făcut datoria cu vârf și îndesat nelipsind dela nici un lucru, ajutându-mă zi și noapte, chemat și nechemat, spre a-mi putea duce la bun sfârșit tot programul meu. Și mulțumită acestui vrednic curator primar, în scurt timp au fost toate reparate, începându-se apoi cu împodobirea bisericii și înzestrarea ei cu ceea ce-i mai lipsea.

Astăzi Dl. Nicolae Becuș nu mai este curator primar, a rămas însă tot același din trecut, căci azi de câte ori se simte lipsă de brațe, pentru a se face ceva iată-l pe fostul meu curator că apare în prag, gata de ajutor.

Îl dau de exemplu, venind și pe această cale a-i mulțumi pentru tot concursul ce mi-a dat și-mi dă, rugând pe Tatăl ceresc, să-i răsplătească înmiiit.

Lazar Lupu, preot.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Răsărit de soare

In depărtările albastre
Blând soarele răsare,
Surâde platurilor noastre
Scldate 'n aur de cicoare.

Viața începe, se anină,
Se mișcă brațele de muncă,
Cu dragoste dela inimă,
Demult plugarul ară 'n luncă...

Atâta veselie 'n soare,
Atâta farmec în natură,
Când vezi că grâul se năzare
Sclipind prin brușii de-arătură...!

Viața începe, se animă
Se mișcă brațele împreună
Cu dragoste dela inimă
Pe câmp își fac ei voe bună...

In fundul zării 'ndepărtate
Se 'nalță 'n slavă ciocârția.
Pe coastă se văd presărate
In soare, colnele și via...

Lumina soarelui de aur
Străbate 'n ochii noștri, de veacuri!

Această țară-i un tezaur
Cu munți bogați, mine și lacuri...

Pe boltă soarele s'aprinde
Și-alungă umbrele sinistre,
Căci Țara astăzi se întinde
Din Tisa, până 'n tine Nistre
V. Gr. Flueras

Stanca Rodoleanca

meștera cărturăreasă

(urmare)

Unora le era frică de ea, iar Stanca din ce vedea că oamenii au o oarecei care teamă de meșteșugul ei, tot mai mult curaj apuca și tot mai rea se făcea.

I-se dusesse vestea și prin satele din jur, și și de peacolo alergau fete și neveste la ea, cu coți de pânză, bani, vin, făină, zământăni și altele; ba și câte un zăpăcit de bărbat se vedea ieșind scara dela ea.

Prostia uneori e boală lipicioasă. Fete și neveste fără minte, ba uneori chiar și bărbați lenși și proști cari așteptau ca binele să le vină din norocul boscorodit de Stanca în ulcica ei cu apă din nouă izvoare și cu rouă din trei hotare — se lipseau de puținul ce aveau, luau pâinea din gura copiilor și o duceau Stancai. Nevestele se lăsau fără de poale și duceau pâna la baba Stanca, iar fetele își

trăgeau dela gură și pe sub ascuns făceau rost de oale cu smântână, de punți de slănină, de cupe cu vin și de sutare, ca să le dea babei Stanca, căreia începuse să-i meargă apa de bine încât își cumpără haine nouă, în fiecare săptămână mergea la oraș, și plătise și avocatului ca să stoarcă pe Toader. Plătise însă chiar toate cheltuielile procesului, căci Toader era în drepturile lui.

Stanca apucase nas. Începuse să amenințe pe oameni că le va face asta și cealaltă, dacă vor îndrăzni să mai vorbească de ea și să-i mai zică mincinoasă și înșelătoare. Ba unele femei chiar apucaseră frică de ea, și de auzeau că cutare a mers la baba ea „să-i facă“, mergeau și ele ca „să-i facă întors“. Preotul în zadar îndruma pe oameni, căci prostia omenească era mai puternică decât vorbele lui.

Stanca se îmbogățea din zi în zi iar vestea și spaima ei se răspândea mereu. De-i murea cuiva vre-o vită, Stanca i-a făcut; de se îmbolnăvea cineva, Stanca a pus mâna; de murea vre-un copil, degetul Stancai se arăta, și la ori ce nenorocire, Stanca era aceea care o pricinuia. Se zvonise chiar că Stanca noaptea s'ar schimba în buhă ori în cueuvae, și ar zbură pela ferestrele oamenilor ca să audă dacă vorbesc rău despre ea, ca apoi să-i răzbane făcându-le pacoste și ducându-le nenorociri la casă.

Cu „Astra” în mijlocul poporului

Adunarea generală anuală a Despărțământului Blaj al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român” în comuna Ciufud

4 Iunie

Despărțământul Blaj al „Astrei” culturale și-a ținut adunarea generală din acest an în comuna Ciufud din vecinătatea Blajului. Această adunare, cu lucrările, cu expozițiile cari s'au aranjat în legătură cu dansa și cu producțiile literare-artistice cari i-au urmat, a fost un minunat prilej de înălțare sufletească nu numai pentru popor, ci și pentru oamenii cu învățătură cari au onorat-o cu prezența lor. Assmenea adunări, în cari se uită durerile și necazurile de toate zilele, precum se uită durerile și nedoritele deosebiri politice, sunt o dovadă mai mult, că noi Români, când e vorba de limbă, de datini bătrâne, de simțiri românești, de avânturi curate și înălțătoare, știm și putem să fim una, un eșet, o inimă. Bătrâna „Asociațiune” nu și-a pierdut vraja ei și intrunirile pe cari le prilejește ea sunt adevărate praznice naționale. Așa a fost și în comuna Ciufud în ziua de 4 Iunie, la adunarea generală a Despărțământului Blaj al Astrei.

Slujba dumnezeiască

Ca toate manifestațiile românești serbările dela Ciufud au început cu *serviciu dumnezeesc* în biserica parohială a comunei. Au slujit trei preoți: Păr. Sever Frățilă, parohul satului, dimpreună cu M. Onor. Iuliu Maior și Ion Pop-Câmpeanu din Blaj, amândoi membri în comitetul Despărțământului. Strana au ținut-o cantorii locali, oameni cu diplome și cu glasuri frumoase. A predicat cu multă inimă păr. Maior, îmbinând învățăturile praznicului bisericesc al Pogoririi Sf. Spirit cu îndemnurile frumoase cari pornesc dela „Astra” culturală.

Adunarea Despărțământului

La ora 2 după masă, în curtea frumos gătită a școlii și a bisericii, au sosit rând pe rând oaspeții din Blaj și din comunele din jur. Comitetul Despărțământului a fost întâmpinat

la intrare de către Păr. Sever Frățilă, de învățătorii Hornariu și Moldovan și de fruntașii comunei. La cuvântul de binevenire a răspuns d. Lupeanu, președintele comitetului „Astrei”.

Dela poartă până la intrarea în școală era aliniat în două lungi coloane tineretul comunei, feciorii și fetele, în port de sărbătoare. Comitetul și oaspeții au fost primiți cu cântarea „Mulți ani trăiască!” În turnul bisericii fălăia falnic drapelul național, iar curtea și grădina bisericii era o mare de capete. Comuna Ciufud era de față cu mic și mare, precum și satele din jur.

Adunarea s'a ținut în sala școlii. La masa împodobită cu scoarțe naționale și cu flori, au luat loc conducătorii Despărțământului. Între cei dintâi sosiți este Rev. D. Ștefan Roșianu, vechiu muncitor și fruntaș al „Astrei”, Romul Simu, secretar în retragere al comitetului central din Sibiu, Dr. Ioan Bianu senator, Dr. Traian Dughel primpretorul plasei, Iuliu Maior director, Ion Pop-Câmpeanu, Dr. Coriolan Suciu, Simion Gîzdavu, Eugen Bucur, Ost. Mădorcea, Grigorie Pădurean, Nicolae Comșa, Grigorie Șimon, profesori, Dr. Ioan Popovici medic, Pompei Bărlău prof. Ioan Rinea prof., D-nele Gîzdavu, Bucur, Suciu, Mădorcea, Comșa, soții de profesori, Leon Maior revizor școlar în pensiu, domnișoarele profesoare Cornelia Baltă, Veturia Fulicea, Lia Duca, Tulia Groze, Margareta Trifan, Silvia Teșu, inginer Virgil Frățilă, profesor Filip Pop, Nicolae Berghianu preot în Tiur, numeroși universitari și învățători tineri, ale căror nume ne scapă.

Au mai sosit dd. Ioan F. Negruțiu director pensionar, inspector Emil F. Negruțiu cu D-na și D-șoara, Dr. Coriolan Pop Lupu, Dr. Vasile Aftenie profesori de teologie, Petru Cristea vicerector seminarial, Mihail Stoită conducător de librărie, Nicolae Frățilă învățător. Și alții, pe cari nu i-am reținut.

Adunarea începe cu „Împărate ceresc”

cântat de întreg publicul asistent. Președintele despărțământului d. Alex. Lupeanu-Melin rostește cuvântul de deschidere, îndreptându-se mai ales către publicul de săteni cari asistă, arătând rosturile de astăzi ale „Astrei” și tălmăcind cu pilduri din istorie frământările naționale din care a răsărit bătrânul nostru așezământ de lumină și de învățătură.

— „Astra” noastră trebuie să trăiască chiar și numai pentru îndălțătoarele sărbători românești pe cari ni le prilejește. În jurul ei ne simțim frați, ne simțim Români, ne simțim un neam, un sânge, o limbă!

Urmează rapoartele și dările de seamă ale comitetului, pentru cercetarea cărora se aleg convenitele comisii. Tot acum se aleg și comisiile pentru *expoziția de copii, concursurile de porturi și dansuri naționale.*

Biblioteca Romul Simu

D. Președinte Lupeanu vestește cu mare bucurie prețiosul dar pe care îl face comunei sale de naștere d. Romul Simu, fiul comunei Ciufud, azi învățător pensionar la Sibiu, care a instalat pe cheltuiala sa, chiar în sala adunării, un dulap nou cuprinzând o *bibliotecă populară* constătoare din 272 cărți felurite, toate legate frumos, catalogate gata, cu registrele și regulamentul necesar. Acelaș donează și un fond de 5000 Lei, din care să se întrețină și să fie sporită biblioteca. Darul dlui Romul Simu, valorează în total suma de 10.143 Lei, o avere întreagă astăzi.

Publicul prezent și sătenii ovaționează îndelung pe marinosul donator, care în felul acesta știe să-și aducă aminte de comuna sa de naștere. D. Lupeanu arată viața de necurmată muncă și hărnicie, pe care a închinat-o d. Simu poporului românesc și cu graiul, ca învățător, și ca scriitor de cărți populare.

Biblioteca cu cheile ei este predată Păr. Sever Frățilă, președintele „Cercului Cultural Astra” din Ciufud, care mulțumește în numele comunei pentru frumosul dar.

D. Romul Simu, mișcat până la lacrimi de dragostea ce i-o arată consătenii săi, povestește timpuri de demult și greutățile pe cari le-a învins, până a rășbit să-și facă un rost în lume. Nu uită pe toți cei cari, ca și d-sa s'au

Nu mai de popa și de familia lui Toader Rodolea nu se putu atinge Stanca, de și zicea că îi era cei mai mari dușmani, asupra lor par'că nu avea nici o putere, cu toate meșteșugurile ei.

Se lăuda ea că îl va face și pe Toader și pe nevasta lui să stea *cărlig* și să ceară milă dela ea, iar pe copiii lor îi va face să cerșească din poartă în poartă, fără să vadă lumina soarelui; lui Toader și Floarei lui nu-le păsă de amenințările ei. Lui îi mergea bine, căci era omul lui Dumnezeu, chivernisitor și chibzuit. Floarea era femeie harnică și evlavioasă, iar copiii lor erau ca trunchii de sărătoși și de indesați.

Dar după cum toate minciunile merg nu-mai până odată, așa se întâmplă și cu minciunile Stancăi.

Într'o Duminecă de vară, după vecernie, mai multe femei erau adunate la umbra părului de dinaintea casei lui Toader Rodolea. Stanca toemai se întâmplă să treacă pe acolo; dar văzând pe Floarea șezând în mijlocul grupului de neveste, când fu ca la douăzeci de pași se opri, scuipe de trei ori, se aplecă și cu degetul făcu în țărână niște semne, boscorodind nu știu ce, apoi trecu de partea cealaltă a uliții. Când fu în dreptul casei lui Toader, care el o avea dela soorul său, se opri din nou, și începu să blasteme.

— Praf și cenușe să se aleagă de casa

asta, Stăpâni ei să rămână gârbovi și cerșitori, iar copiii să umble din poartă'n poartă, ținându-se unul de altul, ne văzându-și calea și lumina soarelui.

Femeile își făceau cruce și cu mâna la gură căltau din cap; da Floarea își pierduse răbdarea. Se ridică dintre femei, și ca și cum ar fi fost cine știe ce primejdie, se repezi de partea cealaltă a uliții dea dreptul cu mâinile în capul babei. Cât ai bate în palme, Stanca fu în țărână, Floare cu genunchii pe pieptul ei și cu pumnii și cu palmele îi căra și în cap, și în gură, și peste ochi, și pe unde ajungea.

— Stai că-ți dau eu ție Avizuho, găfăia Floare și dă-i și dă-i până se sătură, căci nici o nevestă nu se apropie de Floarea. Ba ea o luase prea cu repezeală, așa încât femeile n'aură vreme să se gândească s'o scape pe baba.

— Blastemată și spălătură, care în cincizeci de ani n'ai fost harnică să câștigi un leu, de ai venit în sat flămândă și plină de păduchi, de te-am curățit eu. Și acuma ții să-mi blastemi copii, nelegiuitor și bazonic urât, că-ți sucesc grumazi scorbura și leneșe, care prostesti lumea și trăești ca păduchele pe pielea altuia. Fă-mi acum farmece dacă știi, că nu mi-e frică de boscoanele tale scorpice și avizuhă.

Și Floarea îi căra mereu, și din gură nu tacea, iar dela un timp o făcu scăpată.

Toate acestea merseră una într'una, așa încât până să se deosebăliască femeile, baba fugea cu capul și gura umflată iar Floarea era iarăși în mijlocul lor găfăind și aranjându-și mânele și năframa pe cap.

— O ticăloasă ca aia să te blasteme, căreia i-ai făcut bine! Leneșă care nu știe împunge de două ori, și care în cincizeci de ani n'a fost harnică să câștige un ban. Vine acuma să prostescă pe fetele și nevestele din sat, și să facă vrajbă între oameni cu minciunile ei? Dacă ar fi știut ceva și dacă ar fi avut vre-o putere ascunsă, și-ar fi făcut ei noroc — putoarea —, nu ar fi venit ruptă de foame și plină de păduchi cum a venit.

— Dar de ție-a face ceva! — zise o femeie mai fricoasă.

— Făc-mi, dacă poate, că nu mă tem. De-ar fi putut, mi-ar fi făcut până acum. Dar nu poate nimic, ci e o leneșă și o minciună.

Femeile din sat când auziră ce a pățit baba Stanca, unele se bucurau în inima lor, altele se temeau și le era milă de Floarea și de copiii ei, căci ziceau ele: — Cine știe ce-i va face zgripșoroaica.

— Ce i-a mai făcut și până acum — răspundeau altele. — O va da poate la avocat, căci alte celea nu poate, căci de-ar fi putut și-ar fi făcut ei noroc — precum zice Floarea.

ridicată din comuna Ciufud și au devenit folositori neamului și poporului în felurite slujbe păturaște. Bătrânii satului ascultau lacrimând dulcosele amintiri ale fiului comunei lor.

Serbarea populară

Terminându-se partea oficială a adunării, a început programul pentru popor. Afară, în curte, era ridicată o scenă, potrivit de mare, împodobită cu covoare și țesături. *Corul școlii primare* din comună, condus de d. inv. Laurențiu Hornariu, a deschis programul cu cântarea „*Astăzi fraților Români ne vedem și noi stăpâni*”.

Al doilea punct a fost conferința d-lui Profesor Grigorie Pădurean dela liceul de băieți din Blaj, care a vorbit despre „Portul și cântecul național”. Într-un grai popular ales, cu pilduri și glume bine potrivite, cu citații de poezii populare, d. Pădurean a îndemnat pe săteni să țină la celea mai alese comori ale neamului nostru: portul și cântecul strămoșesc. Conferința a fost ascultată cu multă plăcere și credem că a fost foarte binevenită.

Au urmat câteva coruri și declamări ale școlărilor foarte isteți și îmbujorați de sănătate, apoi „*Dansurile naționale*” jucate de-o echipă a liceului de băieți din Blaj, sub conducerea d-lui Prof. Ioan Rinea. Nu se putea face o mai mare plăcere poporului decât cu acestea dansurile Frumoșii voinici, îmbrăcați în costume naționale, cu căciulile înflorite, când băteau tactul în pas mărunț, când se avântau în roate năstrușnice, de stau privitorii să-i soarbă cu ochii de plăcere. Un moșneg dela o margine, aducându-și pe semne, amiate, de timpuri vechi, s'a pomenit strigând cu ochii aprinși:

— Asta-i jocul românesc, sireacul

Doi flăcăi din sat au predat piesa: „*Păcădă și Tândală la teatru*”, dovedind foarte multă pricepere și îndemnare. Fetele și feciorii din Ciufud au avut și ei un punct de cor, cântat cu inimă și cu bunăvoință. Fetele frumos gătite, erau pe scenă ca un mănunchiu de flori.

Programul l-a încheiat *corul studenților teologi* din Seminarul Bunevestiri, cari s'au prezentat minunat și au făcut poporului o mare bucurie. În lungile lor haine negre, cu

fețele senine și sănătoase, în ceată numeroasă și bine închiegată, teologii din Blaj ori unde se prezintă sunt serioși, demni și temeinic pregătiți. Locuitorii satelor din jur nu vor uita curând „Cântecul lanului”, care a relăsat timpurile din trecutul de vitejie al neamului nostru. Corul a fost înțegit cu o declamare patriotică.

Expoziția de copii

În timpul serbării populare mamele cu copiii dela 6 luni la 2 ani, s'au adunat în școală, la expoziția vie. Aici copilații au fost cercetați de-o comisie de doamne în frunte cu d. Dr. Ioan Popovici, medic de circumscripție. La sfârșitul expoziției următorii copilași au luat câte un premiu de 50 lei, ca cei mai bine îngrijiți și mai sănătoși: Livia Tiurean, Lina Comșa, Ioan Crișan, Alexandru Spățăcean, Ana Dobre, Alexandru Simu, Ioan Bardoș, Nicolae Răhăian, Ioan Biriș, Ana Oltean și Ioan Simu.

Concursul de porturi și jocuri naționale.

La propunerea comisiei au fost lăudate și premiate pentru *porturi naționale*:

Anica Păcurariu, Mărioara Oltean, Iustina Moldovan, Ana Biriș, Lina Spățăcean, Maria Simu, Anica Spățăcean, Florica Morariu, Anuța Spățăceanu, Salomea Hornariu, Maria Spățăcean, Anisia Simu, Florica Rusu, Lina Biriș și Ana Simu.

Pentru *jocuri naționale*:

Ioan Păcurariu, Ioan Spățăcean I. Ioan, Alex. Simu, Zaharie Simu, Gheorghe Simu, Aurel Simu, Visente Boitor, toți din Ciufud; Petru Maier, Gheorghe Frățilă, Gh. Popa, Gh. Frățilă lui Nicolae și Gh. Șarlea, toți din comuna Tiur.

Pentru *jocuri cu băta*:

Ștefan Vaida, Ioan Morariu, Vasile Biriș, toți din Ciufud și Gheorghe Popa din Tiur.

Copiii dela școala primară cari au avut roluri la producția populară, în cor sau la declamări, s'au ales și ei cu câte-un dar: li s'au împărțit pachetele cu bomboane și cărți de cetit.

Eră aproape seară când s'a încheiat bogatul și frumosul program al zilei. Poporul, plin de plăcere, după atâtea lucruri înălțătoare nu se îndura să se mai despartă din curtea școlii. De încheiere intelectualii și oaspeții dela Blaj au fost văzuți cu drag în casa Părintelui Sever Frățilă, care dimpreună cu învățătorii, cu primarul și cu casierul Nic. Simu au ostentat mai mult pentru reșita serbărilor.

Correspondent.

Rătăcirile din zilele noastre

Ce este comunismul și isprăvile rele pe care le face — Comuniștii urăsc pe Dumnezeu

Linștea casei noastre și siguranța zilelor ce le trăim ni-le garantează Statul așa cum este el organizat la noi și în alte părți, bazează pe Constituție.

Statul nu este altceva decât o familie în care fiecare din noi este copilul cel mai mic și mai drag. Statul este, la fel cu casa din evanghelle, zidit pe stâncă tare care nu se surpă. Această stâncă este *Religia, familia și dreptul la proprietate*.

Legile noastre plecate dela legea legilor care este constituția, garantează și păzește fiecare dintre locuitorii dreptul de a crede într'un Dumnezeu, de a ne închina Lui, de a ne crește copiii odrasle dragi cari aduc mângăiere părinților când sunt mici și mână de ajutor când cresc și, în fine, ne garantează dreptul de a fi a noastră, numai a noastră roada muncii noastre de toate zilele.

În ultimele zile însă, atât în alte țări cât și la noi s'a încercat a se dărâma temelii Statului constituțional prin meșteșugiri, prin spionaj, greve, atacuri de stradă și alte multe. Toate acestea sunt provocate de către *comuniști*. Acești comuniști sunt niște creaturi de ale unui neamș Karl Marx care a fost alungat din țară sa pentru învățăturile lui greșite. El a trăit între anii 1818—1883 și și-a petrecut viața mai mult în Anglia unde a fost adăpostit. El și-a scris învățăturile rătăcite în cărți și le-a împărțit pe suprafața pământului.

Nicăiri n'au prins însă roade. În timpul războiului însă, când lumea era turburată și

Baba Stanca se înveli la cap cu cărpe înmuiate în apă rece și vre-o trei săptămâni nici nu ieși din casă, nici nu primi pe nimeni. I-se umflaseră buzele și i-se înegrise în jurul ochilor, iar capul îi era umflat ca o curcubătă. Era rușinată și se temea că își va pierde vaza când vor auzi celelalte femei că Floarea a bătut-o iar ea nu i-a putut face nimic.

Se gândea să-i aprindă șura, dar se temea să nu se afle și s'o arunce sătenii în foc.

Floare pe lângă că o bătuse, o părăsise și la avocat unde cu multe mărturii dovedi toate relele câte le făcuse Stanca de când venise în comună câte pricini a făcut prin familie și câte neînțelegeri. Avocatul care era chiar ficiorul notarului din sat, un om de treabă și cinstit, cită pe Stanca înaintea judecării și o opri de a mai înșela lumea, amenințându-o că dacă mai vine vre-o pără, o va da la parchet pentru escrocherie.

Stanca se văzu umilită și rușinată, căci oamenii vedeau limpede că ea n'are putere nici asupra lui Toader și a Floarei, nici asupra popii și nici asupra advocaților și a judecătorilor. Ba dela o vreme, pilda Floarei începuse să fie urmată și de alte femei cărora le făcuse trai rău în casă prin minciunile ei.

Lumea nu se mai temea de boscoanele babei Stanca Rodoleanca. Oale cu smântână, coji de pânză, copuri de făină și sutare cu slova R. și cu numărul 3 încă nu-i mai prea

mergeau; ba din potrivă, aproape în fiecare săptămână i-se rupeau câte două-trei cotoare de mătură în spate și i-se spârgea câte o oală cu smântână în cap. Mamele fetelor înșelate și nevestele amăgite o băteau acum pentru toate sutarele și coji de pânză căți li dăseră înainte pentru a face farmece. Bărbații nu-și prindeau puterea cu ea dar las că o moșau femeile: iar Stanca răbda neputincioasă ea și ori care femeie prinsă cu mâța n sac.

Femeile din sat, și pe uliță îi strigau înșelătoare și mincinoasă, iar unele dintre cele păcălite merseră chiar la ea acasă, ca cu băta și cu amenințări să o silească să le dea înapoi sutarele și coji de pânză, și să le plătească smântâna, făina și vinul; dar Stanca le vându-se de mult, căci pe vremea când îi mergea bine în fiecare săptămână mergea la oraș — noaptea ea să n'o vadă sătenii — și ducea valuri de pânză, oale cu smântână, desagi cu făină și damigene cu vin și le vindea, apoi venea acasă cu năframa într'o ureche și împletindu-se, căci tot eam cu capul plin umbra.

Acum vedea că nu mai merge, căci precum am spus — nu numai că nu mai câștiga nimic, dar aproape nu era săptămână în care să nu capete câte o scărmană și câte flocăială; apoi — zgripturoaică, scorpie, avizuhă, mincinoasă, — își auzea în fiecare zi, chiar și din gura copiilor.

Într'o bună dimineață, vecinii băgară de

seamă că Stanca nu mai e acasă. Ușa țării deschisă, porțița descuiată, în casă nici semn de viață. Chamară pe primarul și doi jurai și intrară în casă. Casa toacă. Stanca adevărat își luase toate bulendrele și se duse. Unde? — Știe Dumnezeu.

Trecu o săptămână, trec două. De Stanca nici vorbă să mai fie. Satul scăpase de ea.

— Bravo ție Floarea — zise într'o duminică preotul ieșind din biserică. — Tu cu curajul tău ai scăpat satul de pacoste și de credințe deșarte, ceace eu cu pildele și sfaturile mele n'am putut face.

— Părinte — zise Floare. — În cărțile sfinte se spune că o seamă de draconi nu se pot scoate numai cu post și cu rugăciune; dar se vede că sunt și deacea cari numai de bătă știu frică, și numai dacă le umflii capul de pumni se dumeresc și îți dau pace.

După vre-o câteva zile preotul citi în gazetă că la Peatra Oit, un camion a lovit o femeie, care a murit înainte de a ajunge la spital. Femeia mirosea greu a rachiu, și din hârtiile ce s'au aflat la ea s'a putut dovedi că se chiamă Stanca Rodoleanca din Sălceni.

— Cine trăiește tîlhărește nu-l răbăță Dumnezeu să moară-cu lumânarea și eu crucea în mână, — ziceau unii.

— Dumnezeu s'o iertel Cum i-a fost viața așa i-a fost și moartea, — ziceau alții.

După vre-o săptămână, primarul satului

clăstea se clătina, oamenii s'au sălbatăcit și s'au rățăcit. Lenin, un avocat rus, al cărui frate a fost spânzurat de Țarul Rusiei, a căutat o răsunare și astfel în 1917 cu venetici din Germania a trecut în Rusia, a răsturnat pe Țar, i-a omorât pe el și întreaga lui familie și a introdus regimul bolșevic, împărțind împărăția în două clase: *bolșevici* adică cei mulți și *menșevici* adică cei puțini. De atunci și până azi și cât va trăi un singur bolșevic, un comunist, se vor auzi strigătele de durere ale celor măcelăriți și bătuiți de către cei ce ienevesc în putoarea fumului de tutun și a țuicii.

Au distrus bisericile, copiii sunt luați de la sânul mamei, averile luate la Stat iar țărânul lăhnit de foame trage în ham alături cu caii spetși!

Asta-i comunismul.

Țăranul român nu se va împăca nici odată cu acest regim. Românul e legat de glie, de țarină, de codru, își iubește ogorul, își iubește viteli, își iubește casa, soția și copiii iar în sărbători, în haine curate merge la biserică să-și mai uite de necazuri.

El nu va putea ierta niciodată ca truda lui să fie luată și împărțită leneșilor cari caută prin șiretlicuri să-și găsească un traiu trândav și fără lucru.

Românul vrea să trăiască liniștit și cinstit, prin muncă în slujba păcii pe care o iubește, spre fericirea familiei sale și a Țării.

Luduș-Turda. Valeriu Câmpianu

Rugăciuni vindecătoare. Intr-o scrisoare sosită cu întârziere d. învățător *Ioan Galgău* ne povestește că în comuna Halmășd din părțile Sălajului, a bătuit o boală grea „tifosul”. Boala s'a incubat și în familia creștinului Teodor Gui. I s'au îmbolnăvit patru prunci, dintre cari cel mai mare a și murit. Un alt prunc în urma boalei a rămas surd și mut, din 12 Martie. La doftorii lumești părinții au alergat în zadar. Atunci s'au gândit la Doftorul ceresc. În seara zilei de 13 Aprilie mama îndurerată și-a luat pruncul care nu se putea nici urni și a ingenunchiat în fața preotului la cetirea celor 12 evanghelii. La a treia evanghelle băiatul a început a se sprîjini pe picioare, iar în Vineria Mare dimineața pruncul a început a vorbi și a auxili ca și mai înalțăte. Rugăciunea preotului împreună cu a mamei, i-au dat glas!

aduse lui Toader Rodolea o hârtie murdară venită dela spitalul din Piatra Olt. Era adică testamentul badii Pătru Rodolea — fie iertat — pe care doftorii dela spital îl aflară la Stanca și citindu-l îl trimiseră lui Toader.

— Dumnezeu s'o ierte — făcu Toader, — iar Floarea îndată și merse la popa să-l roage să facă un sărindar pentru adormita roaba lui Dumnezeu Stanca. Îi puseră pomană și la șase săptămâni alta, iar Floarea de câte ori ducea prescuri și plătea pomelnice la biserică, între cei morți din familia lor întotdeauna da să pomenească și pe Stanca.

— Lumea a stricat-o și a nenorocit-o zicea Floarea. — A trăit de tinăra între oameni răi, înșelători, nerușinați și fără frica lui Dumnezeu. N'a mai zis nici odată nici o rugăciune, n'a mai căutat sfintele slujbe de pela sfânta biserică, n'a mai fost niciodată cu gândul la Dumnezeu și din pricina asta s'au legat toate relele de ea. A trăit ca un dobitoc, și tot ca un dobitoc a și murit; căci precum fi-e viața, așa îți va fi și moartea. Dumnezeu s'o ierte și să nu-i socotească păcatele și fărădelegile!

N. Lupu

Ce mai este nou în politică

Malestarea Sa Regele în Banat

Zilele de 2 și 3 Iunie — Vinerea și Sâmbăta înainte de Rusalii —, au fost pentru Banat adevărate zile de sărbătoare și de nespūsă bucurie sufletească. Bănățenii au avut prilejul să primească pe Suveranul însoțit de marele Voevod Mihai și să-și arete față de M. S. Regele și de moștenitorul tronului toată dragostea și alipirea lor nețărmurită. Și fiindcă după vorba lor »Bănatu-i fruncea«, au ținut să arate prin felul cum s'au prezentat în fața M. Sale și a înaltei suite, că această zicală nu e o vorbă goală.

Prima oprire a M. S. Regelui și a Marelui Voevod Mihai s'a făcut la *Băile Herculane*. Aici înalții oaspeți au fost întâmpinați de d. prim-ministru Dr. Alexandru Vaida-Voevod, d-nii miniștri D. Gusti, D. R. Ioanișescu și Dr. E. Hațieganu, precum și de oficialitățile locale. Cu acest prilej s'a desvăluit în parcul băilor monumental Regelui Ferdinand. Au rostit frumoase cuvântări d. D. R. Ioanișescu ministrul sănătății, de a cărui minister se țin băile și d. Const. Kirieșescu, directorul învățământului superior, care a arătat rolul Regelui Ferdinand în istoria neamului românesc.

Înalții oaspeți și suite (însoțitorii) au plecat dela Băile Herculane spre Oravița, trecând prin încântătoarea Vale a Alma-jului. În drum s'a făcut o oprire în fruntea comunei *Bozevici*, unde Marele Voevod Mihai s'a avântat în horă dimpreună cu d. Gusti ministrul școlilor, apoi dimpreună cu d. prim-ministru Vaida, s'a fotografiat în mijlocul corurilor și fanfarelor bănățene. Seara corurile i-au dat o serenadă. A urmat apoi o retragere cu torțe a oștirii și a populației.

Sâmbăta în 3 Iunie, după slujba făcută de episcopul Grigorie Comșa al Aradului s'a făcut desvelirea alor 3 monumente din piața Oraviței; a *Regelui Ferdinand*, a bănățeanului *Damaschin Bojinca*, cărturar și mare naționalist și a poetului *Mihail Eminescu*. A urmat apoi defilarea bănățenilor, în număr de vre-o 40 000 în porturi cari de cari mai frumoase, având fiecare sat famfară în frunte. A defilat apoi armata și cercetașii.

După defilare Suveranul a vizitat frumoasa expoziție din palatul prefecturii.

La banchet a toastat d. Vaida, președintele consiliului de miniștri spunând următoarele:

Toastul dlui prim-ministru Vaida

»Sire, dați-mi voce ca nu în calitatea mea oficială, ci în aceia de președinte de onoare al organizației național-țărăniste din Banat, să dau exprimare sentimentelor de care sunt cuprins.

Cer ertare că am făcut abstracție dela regulele protoeolare, dar vorbesc mai liber când nu vorbesc ea prim servitor al Majestății Voastre.

Majestatea voastră sunteți prin grația lui Dumnezeu rege al țării, dar și prin voința națiunii, a acestui popor și nu prin voința oamenilor politici cari pot fi despărțiți prin interese meschine de partid însă poporul e una cu regele său.

În momente hotărâtoare pentru țară, neam și dinastie poporul va sta strâns în jurul tronului, simțul lui dictându-i să fie una în simțiri, neazuri și nădejdi cu regele său. Amintiri vechi de pe vremea românilor arată că în acest popor e sădită dragostea față de un împărat. Azi rege la noi, dar mâine poate împăratul tuturor românilor.

Pe aceste plaiuri bănățene se găsește un popor cu calități specifice în mijlocul neamului românesc, un popor poet, muzical, vesel, cu însușiri alese și bogății în broderii, cântece jocuri și folklor pe care Majestatea Voastră a avut prilejul să le vadă. E poate o fericită coincidență că aceste însușiri formează și însușirile Majestății Voastre.

Majestatea Voastră ați făcut deosebita cinste, prin prezența Majestății Voastre, potențând fericirea și mândria bănățeană, și n'ați pregetat a supune oboselilor și pe marele Voevod aducându-l în mijlocul poporului, ca să știe ce tradiție o perpetuează și că el e vlăstar crescut din aceleași sentimente, obiceiuri și credințe ca și regele său.

Aici în Banat, conducătorii poporului se numesc cnezi. Vă reclam Majestății Voastre ca în conștiința acestui popor marele voevod să fie cnez al Banatului. Ați pus pe fruntea Banatului cununa recunoștinței, consimțindu-i titlul că e fruntea.

În numele întregului Banat adânc recunoscător, și gata oricând veți ordona să facă extrema jertfă, strig: Trăiască Majestatea Sa Regele!

Răspunsul regelui Carol

Regele Carol a răspuns următoarele:
Domnilor,

Am fost adânc mișcat de atât de frumoasele și caldele cuvinte ale primului meu ministru, pe care le-a rostit în numele acestei glorioase și splendide părți ale țării, în numele Banatului.

Am fost adânc mișcat și de gândul ce ați avut de a mă promova bănățean (Trăiască. Urale).

Când m'ați rugat să viu pe aceste plaiuri pot zice că inima mi-sa umplut de bucurie, că deși de multă vreme cunoșteam anumite părți ale acestei țări niciodată n'am avut prilejul, ca în această zi, de a trăi în inima acestei țări. Pot zice că bucuria cu care am venit azi va fi înșutită la plecare, prin primirea frumoasă și călduroasă, pe care mi-a făcut-o acest ținut, ținut atât de frumos, bogat și important în ansamblul țării, prin pajiștele sale verzi, pământul său mănos, hărnicia

locuitorilor și prin industria lui, de o importanță primordială în apărarea națiunii.

Dacă am avut și am în sufletul meu o mare dragoste pentru Banat, pot spune că azi privind acest colț de țară, dragostea mea s'a înșutit în sufletul meu.

În amintirea acestei călătorii pe care am făcut-o în inima ținutului grăniceresc, am hotărât pentru menținerea tradiției — singurul punct de întărire a țării și a dinastiei — reînființarea într-o formă oarecare a vechilor unități grănicerești (Urale, aelamații).

Pe de altă parte, acest măunchiu de vechi ostași alături cu industria de apărare națională vor forma granițele neștirbite de viitor pentru apărarea și formarea unității naționale. (Aplauze, urale). În acest gând și exprimând viile mele mulțumiri întregului popor bănățean pentru primirea făcută mie și iubitului fiu, ridic păharul întru propășirea și întărirea poporului bănățean.

După discursul regelui au urmat aclamații cari au durat zece minute și apoi s'a cântat imnul regal.

*

După terminarea mesei, M. S. Regele s'a retras pentru un scurt timp la vagonul regal, după care la orele trei jumătate, cu întreaga suită și membrii guvernului în automobile a mers în comuna Răcășdia pentru a asista la o mare demonstrație țărănească și la serbări populare aranjate de societatea »Astra« și prefectura județului.

Bănățenii vor ține în minte totdeauna înălțătoarele zile petrecute din prilejul înaltei vizite, precum nici M. S. Regele și Marele Voevod Mihai — de acum și Cneazul Banatului, nu-și vor uita de bravul popor român care locuiește cel mai frumos și mai bogat ținut al țării.

Conferința statelor agrare la București.

În vederea marelui conferințe economice mondiale care se va deschide la Londra la 12 Iunie, statele agrare din mijlocul și răsăritul Europei s'au întrunit în sfat la București, pentru a să-și stabilească dorințele și cererile lor față cu țările industriale din apusul Europei și să vază cari ar fi mijloacele pentru a se ieși din starea jalnică de azi. — Cu acest prilej reprezentanții celor 5 state întrunite la București (Polonia, Iugoslavia, Cehoslovacia, Ungaria și Bulgaria) dimpreună cu delegații români își vor alcătui același program, cu care să se prezinte în fața conferinței dela Londra, unde vor fi de față trimiși din toate statele lumii.

D. Madgearu, ministrul nostru de finanțe va încerca să facă să se ducă cu un pas mai departe hotărârile luate în anul trecut în conferința dela Stresa din Italia. E vorba să se ceară și iertarea datoriiilor de războiu, fiindcă statele învinse nu mai plătesc nici ele despăgubirile de război la cari au fost obligate prin tratatele de pace.

*

Conferința dela Praga a Micii Înțelegeri.

Miniștrii de externe a celor 3 state din Mica Antantă, anume d-nii Titulescu, Beneș și Ieftici s'au întrunit la Praga, ca reprezentanți ai Consiliului Permanent al Statelor Micii Înțelegeri. În această primă sesiune obligatorie anuală, după ce s'au schimbat scrisorile prin cari s'a ratificat (aprobat) pactul de organizare a Micii

Înțelegeri încheiat la Geneva în 16 Februarie 1933, cei trei miniștri de externe și-au început lucrările, cari au ținut trei zile.

După fiecare ședință s'a dat câte un comunicat cuprinzând cele hotărâte.

Astfel s'a hotărât că așa după cum au anunțat și în 25 Martie 1933, statele Micii Înțelegeri se ridică împotriva pactului (Invoielii) celor 4 mari puteri, pentru cazul că acest pact ar avea să ducă revizuire. Fără gândul revizuirii însă n'au nimic contra lui. Franța dând asigurări că pactul acesta nu conține simburile ideii revizioniste și că nu voește să surpe Liga Națiunilor. În ceea ce privește conferința dezarmării dela Geneva, Mica Înțelegere e pentru dezarmare, dar dându-se garanțiile de siguranță trebuincioase.

În a doua ședință s'a hotărât să se ceară conferinței mondiale economice dela Londra ștergerea datoriiilor de război, dupăcum se va cere aceasta și din conferința agrară dela București. În ce privește legăturile politice cu celelalte state, Mica Înțelegere vrea să trăiască în pace cu toată lumea și dorește să stringă legăturile economice chiar și cu Ungaria. În ședința din urmă s'au luat hotărâri de natură economică privind cele 3 țări din Mica Înțelegere. Se vor înlătura piedecile vamale și se vor face legi pe-o formă în ceea ce privește viața economică. Taritele pe căile de comunicație se vor face pe-o formă. Băncile de emisiune (de tipărit bani) din cele 3 țări vor lucra și ele pe o mână.

În felul acesta Mica Înțelegere devine din ce în ce o putere tot mai mult băgată în seamă.

Unirea face puterea.

Din nou pactul celor patru.

Pactul dintre Franța, Anglia, Germania și Italia, alcătuit ori schimbat după dorința Francezilor și care era vorba să se iscălească în săptămâna trecută, a suferit din nou amânare. Te pomenești că fără revizuire nu-i mai place d-lor Mussolini și Hitler.

Conferința dezarmării.

Povestea cu cocoșul roșu încă nu s'a sfârșit. Era să se isprăvească pe când va începe conferința dela Londra. Dar pare-că reprezentanții marilor puteri se joacă la Geneva de-a uța-uța. Când unu-i deasupra celalalt e dedesupt și întors. Nici când nu se pot potrivi toți pe aceeași părere. — Acum iar s'a amânat conferința dezarmării până după isprăvirea celei dela Londra.

Vorbă multă sărăcia omului.

Armistițiul chino-japonez.

Japonezii au ajuns cu grosul armatei lor până aproape de orașul Peking, vechea capitală a Chinei. Chinezii văzându-se așa de strămtorați au cerut să înceteze luptele. S'a și încheiat un armistițiu, după care ar urma să se încheie pace, de cumva nu se vor învrăjbi din nou.

Japonia se pare că vrea să isprăvească cât mai de grabă cu China, ca să aibă mână slobodă față de Rusia în Siberia.

Iar până acum toate le-au mers după cum le-au plănit. Dovadă că sunt un popor brav, care știe ce vrea și poate ceea ce știe.

Dr. Goriolan Suetu

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Ziua Regelui. În ziua de 8 Iunie s'au împlinit trei ani de când M. S. REGELE CAROL II a luat în mâinile sale frânelor Domniei și obla-duiește țara întregită. Din acest prilej s'au făcut prăznuiri naționale pretutindeni. Blajul s'a îmbrăcat în drapele, iar în catedrala Mitropoliei s'a slujit un „Te Deum“. Școalele au aranjat serbări cu cântări naționale, cu dealamări și cu conferențe, preamărind pe Domnitor.

Somn greu plătit. Un feciorandru din comuna Țuțcani județul Covurlui, mergând cu o vacă la pășune, s'a socotit că n'ar fi rău să tragă un pușor de somn și să fie și vaca sătulă. A legat vaca cu funia iar cu celalalt capăt s'a legat pe sine de vacă, să se trezească de-o vrea să treacă vita în oprit. În timpul cât visa el fără griji alături de vaca priponită astfel, a trecut pe cale un automobil și vaca sperându-se rău, l-a târât prin husdoape și prin râpi, omorând -l. L-au găsit oamenii plin de răni și de sânge, mort, legat de funia vacii.

Pocălnța unul mare dușman al credinței creștinești. În turburările din Spania, îndreptate în potruiva bisericii și a credinței creștinești, glasul cel mai veninos a fost al unui vestit redactor și scriitor de gazete cu numele Arpi. El spunea în scrierile lui că nu crede în Dumnezeu, nici în Hristos și îndemna și pe alții să nu creadă. Acum, de curând, acest mare și veninos dușman al credinței, a publicat o nouă scriere, în care retrage tot ce a spus mai înainte și declară că se pocăiește de toate rătăcirile lui. Și, ca declarația sa să aibă și mai mare credință, a îmbrăcat haine călugărești și a intrat în mănăstire.

Lăcomia de avere. În comuna Căbești din județul Bihor ginerele Mihai Judea a tocat în cap pe soacră-sa, lăsându-o moartă în mijlocul casei. Fata ucisei, soția lui Judea, a fost găsită, curând după crimă, spălând de sânge hainele ucigașului. Ticălosul ginere a săvârșit fapta sa din mânia, că socruul răposat i-a lăsat averea la bătrână și nu fetei. Ucigașul a fost ferecat în lanțuri și dus la temniță. El nu va avea parte de averea după care lăcomea. Asta-i soarta criminalilor.

Câți oameni pustlesc automobilele. În America s'a făcut socoteala de oamenii cari au murit călcați sau nenorociți de automobile în cursul anului trecut. Și s'a aflat că numărul lor este 33,061. Față de acest număr, în războiul cel mare au pierit 37,568 de americani, abia cu 4 mil și ceva mai mulți decât sub roatele mașinilor fără cai în timp de pace. Și lumea nici nu ia în seamă asemenea prăpăduri!

Și viespii pot să fie folositori. În America multe păduri sunt atacate de niște omizi foarte rele și spornice, cari prăpădesc frunzele copacilor și omoară astfel pădurea. Mult și-au sfărmat învățații capul, cum ar putea nimici omizile celea păgubitoare și au ajuns la rezultatul că acestea omizi au dușman cumplit pe un anumit viespe mic, ce trăiește mai ales pe pustele Ungariei. Al ericanii nu s'au socotit mult ei au comandat dela Unguri, să le trimită câteva milioane de ouă de viespi, pe cari vreau să-i cultive în

pădurile americane în potruvia omizilor. „Viespi pigneeni” au obiceiul că-și depun ouăle în spatele omizilor și puil de viespi cari ies din ouă, rod omizile și le omoară. Acum Ungurii adună viespi pigneeni și-i trimit pe plată bună în America. Adunarea o fac copiii, cari capătă preț de 10 lei pentru fiecare mie de ouă de viespi. Iată că și celea mai urgisite fapțuri au un rost în lume.

„Agrul” în comuna Ip, Jud. Sălaj. Asociația generală a Românilor uniți, secția Ip, a aranjat în ziua de 14 Mai o frumoasă serbare cu program religios artistic. S’au recitat poezii, s’au predat dialoguri și s’au cântat cântece religioase. Elevii de școală au jucat „Ardeleana”. În partea a doua a programului s’au ținut conferințe, s’au rostit cuvântări. Au vorbit: Păr. Enghiș din Halmășd, Păr. Săfrescu din Plopiș, d. notar Merghes din Marca, inv. Magda, deputatul Dr. Ionel Pop, inv. director G. Perneșu, Păr. Băliban din Marca și alții. Serbarea e o dovadă că „Agrul” prinde rădăcini tot mai adânci și dă prilejur de înălțări sufletești.

Radio și umblarea timpului. Oamenii de prin sate își dau părerea că stricarea soroacelor vremii s’ar datorii stațiunilor de Radio. Zice că sârmele celea multe, întinse peste orașe și palate, precum și undele electrice cari se scurg prin celea sârme, ar turbura umblarea timpului. Însă această părere este pe deantregul greșită. Înainte de ce s’ar fi iscodit Radio cu stațiunile lui, am avut destule trimiteri de unde electrice prin telegrafii fără fir și vremea n’a suferit nimica din pricina lor. Căruța care aleargă se scutură nu din pricina că oamenii din căruță vorbesc între dânșii, ci din pricina bolovanilor de pe drum și a vârtoapelor. Așa și cu pământul care ne poartă în spinare. Vremile rele au alte pricini mai mari, decât schintele electrice dela stațiunile de Radio. Față de întinderea pământului și hăurile văzduhului, schintele electrice dela Radio sunt ca niște sărituri de purece pe palma unui om. Radio nu-i vinovat de răceli și de ploii.

Ungurii iarăș s’au apucat să fabricheze bani falși? Poliția noastră din Bucovina a pus mâna de curând pe niște negustori din Vijnița și Văscăuți, la cari s’au găsit o mulțime de dolari falși. Hârtiile false erau aduse de către un ovreu cu numele Birnbaum, de fel din Sighetul Marmației. Acesta la rândul său, le căpăta dela Budapesta, de unde erau trimiși nu numai la noi, ci și în Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia. Se spune că dolarii fabricați la Budapesta treceau granițele chiar cu ajutorul autorităților ungurești. Acum s’a dat de urma tuturor traficantilor cu dolari falși și polițiile din țările de mai sus, și urmăresc cu strășnicie. Mulți au și fost prinși. Te pomenești că la Budapesta n’a fost uitat meșteșugul lui Windischgrätz!

Nenorocire de tren în Franța. Duminică, în ziua întâi de Rusali spre dimineață, un tren rapid plecat din Paris, din cauza unor traverse (șini) slabe a sărit de pe linie în apropiere de orașul Nantes și s’a răsturnat. Dintre călătorii 15 au murit iar 122 au fost răniți. Trenul alerga cu prea mare viteză (repezițiune) căci mecanicul, deși primise ordin scris să fie cu grijă la locul cu pricina, nu citise scrisoarea.

O întreagă familie turbată din mușcătură de căne. În insula Corfu din apropierea malurilor grecești un țăran a fost mușcat de căne turbat. Cum nu s’a dus la spital ca să fie ulțoit, într’o zi a izbucnit turbarea asupra lui. În această stare bolnavul și-a mușcat copiii iar aceștia pe mama lor. Când a prins satul de veste ce se întâmplă

la casa omului cu năcazul, întreagă familia era turbată. De teamă ca să nu mai fie mușcați și alții, oamenii din sat au năvălit asupra bolnavilor ca să-i lege. De mamă și de copii s’au putut apropia cumva, însă de tată nu. Acesta atâta era de furios și de puternic, încât au fost siliți să-l împuște.

Înapoi la plug și la sapă! La Deva s’a ținut de curând o adunare a tinerilor din județul Hunedoara cari au ieșit cu diploma din școlile de meserii și nu găsesc de lucru în meseriile pe cari le-au învățat. Unul dintre acești tineri a spus cu durere multă: „*Mal bine rămâneam acasă în satele noastre, la plug și la sapă, că azi am fi mai fericiți!*” Ceeace însemnează că tinerii cari au plecat de prin sate cu gândul să se facă „domni” și să trăiască mai ușor la oraș, suspină astăzi de dorul satelor, unde se poate totuși trăi mai ușor și mai bine. — Noi nu suntem întru toate de părerea tinerilor năcăjiți dela Deva și nu îndemnăm pe Românașii noștri să fugă de orașe. Ci noi zicem: nici la orașe nu sunt covrigii pe garduri și cine crede că la orașe viața-i ralu și domnie, se înșală amar! La orașe nu se fericesc decât tinerii cel mai tari și mai isteți.

Oaspeți plăcuți. Miercuri în 7 Iunie, Blajul nostru a fost vizitat de profesoarele și elevele Liceului de fete „Principesa Ileana” din Cluj, sub conducerea D-nei Directoare Florica Zugravu și a d-lui Inginer Ioan F. Negruțiu, președintele Comitetului școlar. Excursionistele au vizitat locurile istorice, sub conducerea d-lui Alex. Lupeanu, directorul liceului de fete din Blaj. Seara R. D. Dr. Ioan Coltor, preș. de onoare al Comitetului liceului „Principesa Ileana” a oferit o masă la „Institutul Recunoștinții”.

Cine știe. Hoc Vasile, cantor în comuna Spini, roagă pe cei ce știu ceva despre un *clichin (laibăr)* cu zăgărea, care a fost dat la serbările de 15 Mai pe Câmpia Libertății unui fecior necunoscut să-l păzească până se termină jocul, să anunțe la Redacția gazetei, ori pe adresa de mai sus, la Spini. Cine dă știre bună, primește o cinste frumoasă în bani.

Păstrarea sănătății

Cea mai mare avuție a omului în lume este sănătatea lui. Numai nebunul zice în inima sa, ori spune și altora: Ce folos de sănătate, dacă n’am dupăce bea apă. Oricare om sănătos, dacă vrea să muncească, are și dupăce să bea apă. Dar bolnav fiind, ori câtă avuție ar avea, nu se mai poate bucura de nimic.

Adevărul acesta sare în ochii tuturor, așa că ar fi pierdere de vreme să mai stăm să-l dovedim.

Ou toate acestea, ca în oricare bun adevărat, așa și în sănătate: numai atunci știu să o prețuiască și cei neînțelegători, când o pierd. — Când boala îl țintuiește de pat luni, ori poate ani de zile, fiecare mărturisește: Ce n’aș da să mai fiu odată sănătos, să-mi mai pot vedea de trebile mele.

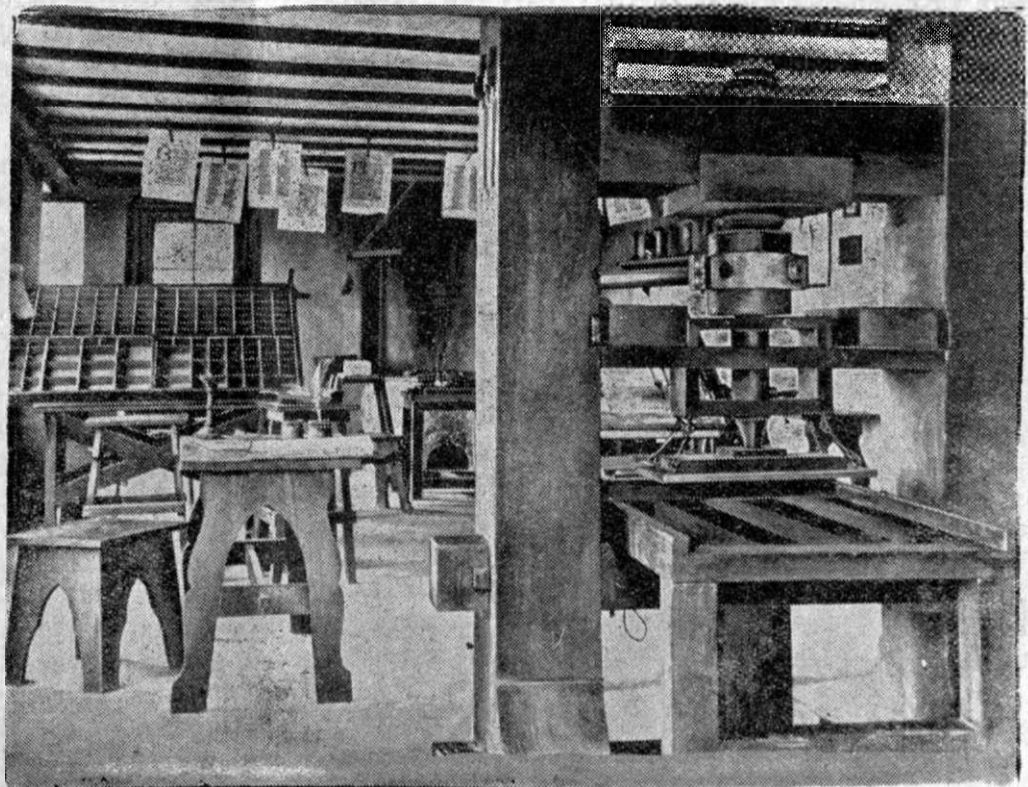
Cum spune atâta lume: ce n’aș da, să mai fiu odată tânăr!

Dar, după cum mulți tineri nu știu cum să-și întrebuițeze bine tinerețele lor tot asemenea puțini oameni știu și vreau să-și păstreze și să-și folosească bine sănătatea.

Cu toate că e cu mult mai ușor să o grijești și să o aperi, decât după ce-ai pierdut-o s’o dobândești iarăși.

Știința doctoricească de azi, precum și cunoștințele de tot felul, au ajuns să statornicească și să aleagă porunci, pe cari decă le urmează cineva, își poate păstra

Cea dintâi tipografie a lumii

La expoziția din Chicago, care se va deschide în curând, s’au adus vechile unelte de cari s’a folosit Gutenberg, celce a inventat tipografia, între anii 1448—1450, în orașul nemțesc Mainz. În partea stângă a chipului se vede măsuța și scaunul la care lucrase, mai încolo dulăpiorul în care se aflau literele, iară sus hârtiile tipărite gata, așezate la uscat. De partea dreaptă a chipului se află presa prin care se strângea hârtia de litere, ca să se vadă tiparul. Orașul Mainz, numai cu mare greutate și pe lângă o sumă foarte mare, s’a învoit să trimită aceste scumpe rămășițe peste apa cea mare.

mult și bine sănătatea. Le avem tipărite în atâtea cărțicele, prin bibliotecile noastre populare, așa că sunt la îndemâna tuturor. Se arată acolo, cum trebuie să ne ținem curată casa și toate acareturile; cum să ne ținem curat trupul și vestimintele, fiindcă din necurătenie izvoresc cele mai multe boli, cari își pun sămânța în murdărie. Mai ales bolile cele molipsitoare. Ni-se arată în acele cărți, scrise de doctori învățați, ce primejdie zace în băutura peste măsură, în bolile lumesti, în oftică, și cum să ne păzim de ele. — Cele mai multe măsuri de pază ce ni-se arată în acele sfaturi, le putem lua fiecare și pentru noi și pentru cei din casa noastră. Nu costă cele mai multe nici un ban, pe când dacă n'ai închis ușa bolii și ai lăsat-o să intre în trupul tău, poți cheltui o avere, până te vindeci.

Și, cu toate acestea, oamenii noștri rămân nelcrezători și nu se folosesc de acele sfaturi și porunci. Mai bucuros ascultă mulți și acum de sfatul cutărui om din sat, decât de ceea ce află în bibliotecă.

Românul nostru dacă merge la doctor, de obicei crede ce-i spune și face. Dar ce citește în cărți ori gazetă, nu ia în seamă. Și totuși: nu-i mai bun doctorul și sfatul lui dat cu gura, decât doctorul care-ți vorbește din carte. E aceeași știință. Aceeași dorință de a ajuta. Dar doctorul din carte vine el la tine, pe degiaba, iar celui dela oraș li plătești.

Secțiile „Astrei”

Curățenia gospodăriilor noastre dela sate

Plugarii noștri pun puțină grijă pe ogrăzile lor, nu prea le curăță și nu prea le mătură, decât doar odată, de două ori pe an — la Paști și la Rusalii — și și atunci mai mult pe dinaintea porții și căsii, așa de mântuială și de ochii lumii. Incolo peste tot anul curțile gam de balegă de vită, de cai, ori de porci, de paie, de coceni și de tot felul de gunoais și de necurătenie împrăștiată în toate părțile. Grajdurile, poiețile, oșoalele, cotețele de porci și de galițe nu se mătură și nuse curăță. Când ploaia și-i vreme slabă apoi să ferească Dumnezeu, cum înoată vitele și celelalte animale printr'un noroi de nesuferit, și durere că mai toate curțile plugarilor noștri sunt cam așa. Puține dintre ele sunt mai curățele și mai îngrijite. De aceea în curtea și în casele oamenilor noștri dela țară se încuibă și și găsesc culcuș bun germenii atâtor feluri de boale și de oameni și de animale.

Și cum timpul de primăvară e cam răcoros încă și nu s'a început grosul lucrului de câmp, plugarii noștri au vreme potrivită și destulă, pentru a se ocupa de curățirea și de îngrijirea ogrăzilor, grădinilor, apoi de sădirea și de curățirea pomilor, — despre ce voi scrie de altcum cu altă ocazie, și voi arăta că nu-i destul, ca țărani noștri gospodari să se mulțumească că pun la fundul căsii, ori înaintea fereștilor de cătră uliță, câteva fire de calapăr și măgheran, iar în grădină câte un strătuț de ceapă și câteva fire de ai și cu aceasta crezând că o să-și mulțumească toate lipsurile de legumărie peste vară și iarnă. Iată cam ce cred eu că ar trebui să facă țărani noștri:

1. Plugarii noștri să-și curețe grajdurile, poiețile și cotețele, să-și măture ogrăzile mai des și mai cu zăstăm. Gunoiul trebuie strâns cu îngrijire și nu aruncat pe răpă la vale și pe pârâu, ci să-l ducă pe ogoare, în grădină

chiar, știut fiind, că gunoiul îngrășă și îmbunătățește pământul.

2. Să-și repare — cum știu și cum pot — gardurile, pântanurile și toate închizăturile, apărându-și avutul de stricăciunile vecinilor. Prin jurul casei, prin jurul grajdurilor, prin curte chiar să-și facă șanțulețele de lipsă pentru scurgerea apei și cu deosebire să-și ție în bună regulă, să-și curețe și grijască șanțurile dela poartă și din jurul ogrăzii, să le desfundă și apei să-i deie curs liber să nu lase să se facă glod și mocirle verzui și puturoase. Să-și dreagă podețele și să nu-și rupă inima carului când trece peste ele și când i este lumea mai dragă.

Când treci prin vreun sat de-al plugarilor noștri și vezi că ulițele sunt curățite, șanțurile sunt desfundate, curățite, măturate și îngrijite, lemnele, paie, toate obiectele și lucrurile de economie așezate în bună rânduială și la locul lor, li cade bine și sufletului și ochiului. E o fală și o mândrie pentru orice sat în care și gospodarii și gospodăriile lor sunt curate și îngrijite, și de sigur că dacă prin astfel de sate rătăcește vre-un străin, nu poate să aducă de acolo decât numai laudă și veste bună, (vorbe rele, și de hulă ne-au dus și ne duc ei destule). —

Mă doare sufletul că în privința curățeniei și a bunei griji a gospodăriilor trebuie să-i aduc de pildă pe conlocuitorii noștri, Sașii. (le-ași zice prieteni, dar pare-mi-se de un timp încoace nu ni-s mai prea prieteni, de altcum prieteni sinceri nu ne-au fost doar niciodată). În curțile și ogrăzile lor ori când vei intra și în locuințele lor tot așa, totdeauna vei găsi cea mai mare ordine și rânduială, ca-n potică. Va zice cineva: apoi Sașii pot să țină ordine și rânduială că-s bogăți, au slugi și argați destui, ca să facă lucrul acesta, dar noi Români săraci și necăjiți, n'avem vreme de atâta ordine și curățenie. Apoi așa ar fi să fie, însă vai de omul care în curtea și casa lui nu poate ținea grijă și rânduială cu puținul ce-l are, fiindcă dacă ai puțin, îți trebuie și muncă mai puțină și sărăcia nu trebuie confundată și nu trebuie amestecată cu lemea.

3. Era să uit de un obicei, cam urât și scârbos al țaranului nostru. Nu prea obișnuiește să aibă umblătoare (latrină). Nu-i supără când văd murdărite toate colțurile ogrăzilor, după șură, după paie și pretutindenea. O umblătoare însă nu e greu de făcut și și-o poate face și cel mai sărac om, într'un colț mai ferit sau mai ascuns al curții, sau al grădinei.

Necurătenia și murdăria și trupească, dar mai ales în ogrăzi și în curți, este cuibul tuturor boalelor, — cum am amintit și mai sus, iar curățenia este sănătate, și sănătatea este cea mai scumpă comoară.

Deci o vorbă ca osută: Păstrați cea mai mare curățenie și în casele și și în curțile D-Voastre, fiindcă curățenia vă ferește de o sumedenie de boale, și pe D-Voastră și animalele D-Voastre. E timpul ca sătenii noștri să înțeleagă, să ducă o viață curată, un trai mai bun, căci numai în felul acesta vor putea să înfrunte boalele, vor fi sănătoși și voioși și vor trăi o viață lungă și tihnită.

Pentru sfaturi și învățături bune nime nu se supără. Omul le primește bucuros și după puțină cearecă să le urmeze. Incheiu și eu cu aceste rânduri, în credința că dacă nu mulți, dar cât de puțini dintre plugarii noștri — știutori de carte și cetitori de gazete — le vor urma și vor îndemna să-le urmeze și acei cari nu știu carte.

Dr. Ioan Bianu
advocat, senator.

G. P. — Ne doare inima că nu putem publica corespondența pe care ne-o trimiteți. Cetitorii noștri din popor ar crede că este scrisă în limba păsărească. Iată dăm o frază, de gustare, ca să puteți cere și părerea altora:

„Cu toate impedimentele pe care le crează zilele primăverii acesteia cu capricii de nevropat și atitudini agresive, cu toate că astăzi lumea este cuprinsă de un scepticism punibil, fatalist și contagios, și cu toate că material, moral și intelectual trecem printr'o criză tangibilă tuturor din noi: asociația „A-lui” persistă acerb la toate acestea și își continuă drumul cu impetuozitate pentru promovarea, exteriorizarea — și întărirea — credinței și a moralei în ascendență spre lămină”.

Asemenea grai românesc poporul nostru nu cunoaște...!

Redactor: IULIU MAIOR.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apărări până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți).

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărțica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, preț 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conștințându și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini preț 15 lei.

No. 7. Talcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

AVIZ

Diracțiunea Generală a Monopolului Alcoolului cu No. 6638, din 6 Maiu 1938 a aprobat că toate farmaciile, drogeriile, băcăniile și cofetăriile pot vinde spirite de monopol în sticle infundate cu prețurile indicate pe etichetele sticlelor, fără orice brevet sau taxă.

Spiritul se pune în vânzare la depozitul special

EDMUND MENDEL
Blaj

(148) 2-2